



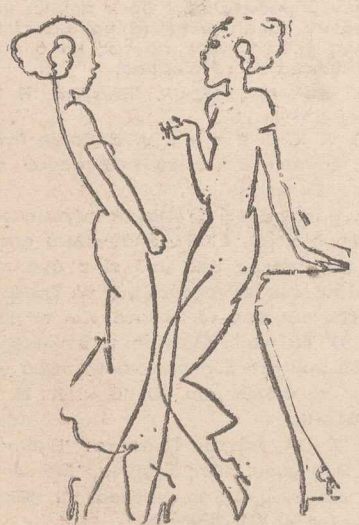
ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Καλλιτεχνία



—Πολυθρόνες Λουδοδίκου ΙΕ', τραπέζια Λουδοδίκου ΙΣΤ', μπουφές Έρρεκού Β'. Δεν μου λένε, όλοι αυτοί οι βουλιές ήσαν επίπλοποι;

Ντροπαλός



—Σου υπεσχέθη τουλάχιστον να σε παντρευθώ;
—Έρεεις, είνε τόσο ντροπαλός, που δέν τολμά να μιλήσει, αλλά μου το εξήγησε με χειρονομίες.

Παιδικόν



—Όχι έτσι, παιδί μου, ο γιατρός μο-
νο τη γλώσσα σου θέλει να δει.

Καθουσιαστικόν



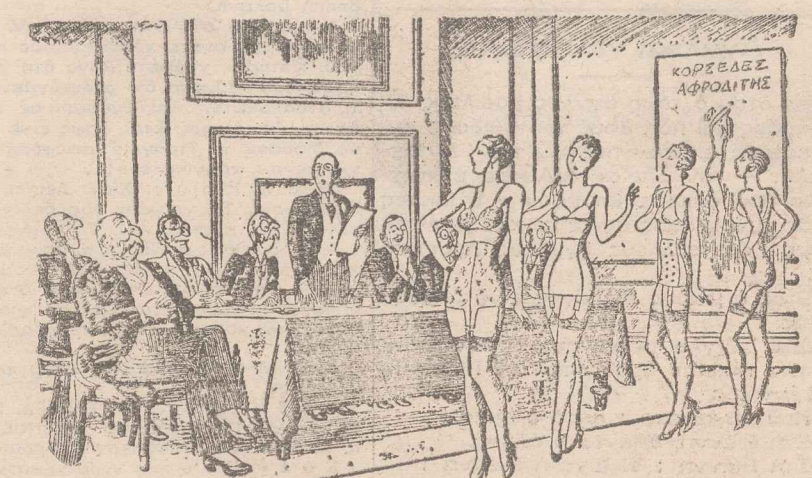
—Έδωσα στην κοφή σας ένα ρακτυ-
λίσι άρροδώνων.
—Μη φοβάσαι, παιδί μου, φοφάως θα
σαυ το επιστρέψω.

Άνοιξι στην Καλιфорνία



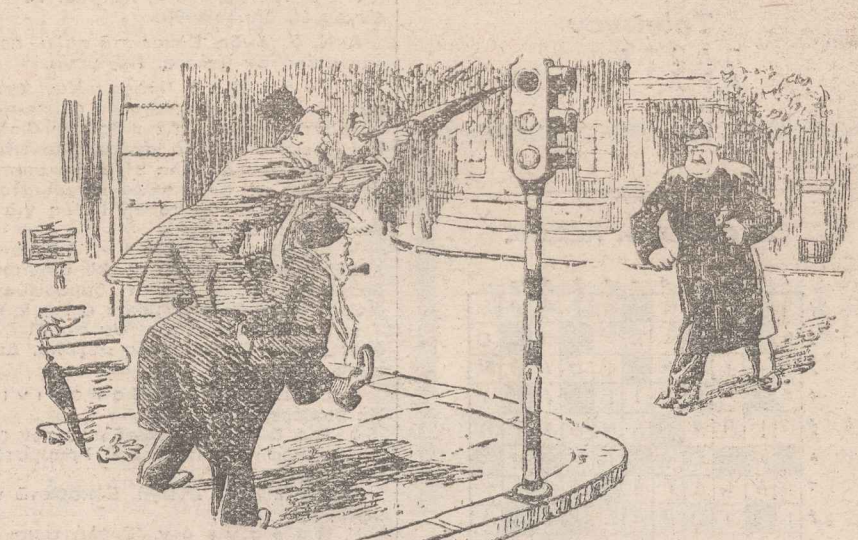
—Η συμπαθεστάτη στορ του άμερικανικού κινηματογράφου Πατρίτσια Έλλης
αναπαύεται στις μαγευτικές καλιφορνιάκες άκτες του Ειρηνικού

Επαγγελματικοί 'οχολία



—Έθεώρησα ότι πρέπει να δοθώ εις το διοικητικόν συμβούλιον ή εόκαιρία να
γνωρίσω τά προϊόντα της επιχειρήσεώς μας όπως και οι πελάται.

Μεταφορικά μέσα



—Εί φίλε, σταμάτα! Δεν βλέπεις το κόκκινο φως;
—Εί φίλε, σταμάτα! Δεν βλέπεις το κόκκινο φως;

Άνοιξι



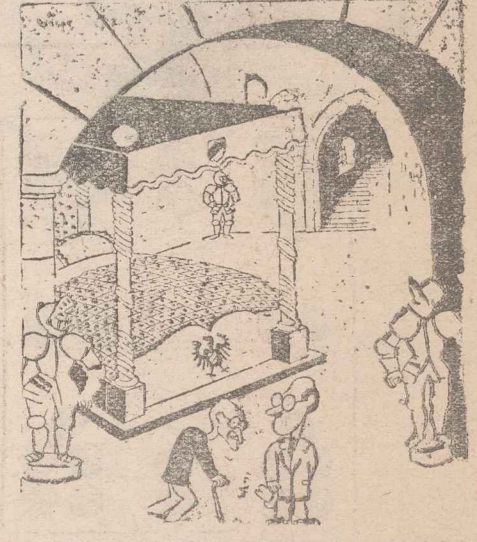
—Ο γέρος: Τι ωραίες γάμπες έχει!
—Η γρηά: Τι χαριτωμένο παιδάκι!

Κιθηλοποιοί



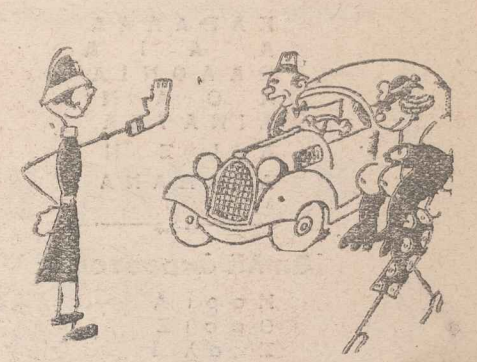
—Ο άρχηγός της συμμορίας:
Αυτόν τον μήνα οι δουλειές πήγαν πολύ
καλά. Ώς διάρον, σας επιτρέπω να κό-
ψετε για τον εαυτό σας διακόσια φρά-
γκα επί πλέον.

Γυναίκες



—Αλήθεια, όλες αυτές οι πανσάλιες,
ισαν προηγούμενως στην αίθουσα των
πλων. Άλλά ή γυναίκα μου επέμενε να
είς τοποθετήσουμε εδώ, στην κρεβάτα-
κάμαρα.

Το παρακολούθημα



—Άλτ! άλλαζτε κατεύθυνσι!
—Άλτ! ή γυναίκα που παρακολουθώ
είναι ή γυναίκα μου.

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 19 ΜΑΪΟΥ 1937 — ΕΤΟΣ Α' — Άριθμός φύλλου 30 — ΔΡΑΧΜΑΙ 2



ΝΑ ΛΕΓΕΘΑΙ ΕΥΔΕΚΑΣ ΚΑΙ ΝΑΘΑΙ...
ΤΖΙΩΣ.

Ρεμβασμοί στη θάλασα



Ένα ώραίο εσταν τανέ από τη Βούλα.

Καλλιτεχνικά Ζητήματα

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΟ ΣΙΝΕΜΑ

Όποιος υποθέτει ότι μια ιστορική αφήγηση μπορεί να είναι 100% αληθινή—δηλαδή αδιαφιλονίκητος, όσον και μια μαθηματική πρόταση—δεν θα έπρεπε να ανοίξει ποτέ ιστορικών συγγραμμάτων και έπους ως ιδανικών να γίνουν ιστορικός άνευ πλάτης και άνευ πάθους, δεν θα έπρεπε να άρχισα ποτέ να γράφω. Η ερμηνεία των ντοκουμέντων, η συγκέντρωση των πηγών, όλη η φιλολογική εργασία μπορεί να πραγματοποιηθεί με κάποιαν ακρίβεια, χωρίς πάντως να φθάσει εις την ακρίβειαν ενός χημικού πειράματος. Άλλα την στιγμή που αρχίζει η πραγματική έκθεσις, δηλαδή η εξήγησις των γεγονότων και των χαρακτήρων, τότε ακριβώς μπαίνει στο μέσον η υποκειμενική άποψις του γράφοντος. Ο Κάισαρ δεν υπήρξε ποτέ οίος μάς τον παρουσιάζουν ο Γίββιν, ο Μόμμοιεν και ο Φερρέρο. Κάθε αϊών μεταβάλλει την ολιούτεν του, διότι ενώ πρόσωπα του ήρωος, ο κάθε συγγραφέας παρουσιάζει την ιδιότην του εποχής.

Ο κίνδυνος ουσιαστικά ακριβούς εις τον πειρασμό να αλλάξει την έννοια ενός γεγονότος ή να το άποκρύψει εάν δεν αντιπροκρίνεται επακριβώς εις την ούλην του συγγραφέως. Πρόκειται περί νόμου ρητού: σήμερα εις όποιον τόν παραδείξω Πολύ πιο έλευθερος είναι ούτος εις ένα δράμα. Πάντοτε παρωμοίσεσ την συγγραφήν βιογραφιών και την συγγραφήν ιστορικών δραμάτων προς το συναίσθημα που δοκιμάζει κανείς όταν βιάζει το έπισημον ένδυσμα για να φορέση τα ρούχα του σπιτιού. Ο Γκαίτε εβέωρει το ιστορικόν μυθιστόρημα ως είδος επικίνδυνον, το όποιον, έλεγε, βλάπτει και την ιστορίαν και το μυθιστόρημα. Και τούτο, κυρίως, λόγω της ανάγκης, όπως ο μυθιστοριογράφος άποδοση δια χιλίων ιδιοτυπιών λεπτομερειών την άτμόσφαιραν μιας εποχής και ενός τόπου, λεπτομερειών, αι όποιαι γεννούν ένα συναίσθημα άδεδαιότπως εις τόν άναγνώστην, όστις διαρωτά: έτσι ήσαν άλλοτε ή όλα αυτά όφειλόνται εις την φαντασίαν του κ. Χ.;

Τό ιστορικόν δράμα άπεναντίας δεν άφύρα παρά τούς χαρακτήρας. Η διαρμηνεύσις των είνε, άληθώς, πράγμα πολύ δυσκολώτερον, αλλά και πολύ επικίνδυνον άπό τήν άπεικονίσιν του περιβάλλοντος μέσος εις τό όποιον κινούνται. Να βάλεις τόν Άριστέλουν, τόν Ναπολέοντα ή τόν Λινκόλν ή να μιλήσουν εις μία τέχνη ή όποια εκτείνεται πολύ περισσότερον μέ τήν γνώσιν της καρδιάς του άνθρώπου παρά μέ τήν γνώσιν της εποχής του κοθενός. Όσον περισσότερο ένας άνθρωπος, άποθανών πρό αιώνων, έμιλει, γλώσσον σύγχρονον έπί σκηνής, τόσον εύχρηστώς τόν πιστεύομεν και ό

Σαίξπηρ θα παραμείνι το αιώνιον παράδειγμα τούτου. Μέχρι τούδε έτρεφα δυοιστίαν προς τό ιστορικόν φίλμ. Δέν είδα παρά ένα ή δύο τό όποια δεν μέ ικανοποίησαν άνα ήνω. Όταν άποχλήθην και ένώ εις αυτό τούτης πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το ιστορικόν φίλμ εινα στενός συγγενής τού ιστορικού δράματος. Έχει τό πλεονεκτήματα και τό μειονεκτήματά του. Παράγμα, τό ιστορικόν φίλμ, δεν είναι παρά ή οικιαγραφία ενός δράματος διά τούτο άποτελεί αισθητικόν παραδόξον ή κατασκευή ενός φίλμ εξ ενός δράματος. Τό ελάττωμα του είναι, ότι δεν έχει κανένα τόν καιρόν εις αυτό να θερμινήν βαθμίδων μίαν άτμόσφαιραν ώστε να την αγάγι εις την τελικήν έκρηξίν της.

Άπεναντίας, τό πλεονεκτήματά του είναι μεγάλη: ήμπαρώ να δείξω τόν ήρωα εις εκατόν μέρη αντί δέκα! και συνενψύει έκθεσόν εκατόν μέρη ψυχικής καταστάσεως του. Μόνον εις τό σημείον αυτό ένα ιστορικόν φίλμ προσεγγίζει προς τό ιστορικόν μυθιστόρημα. Πρωτίστως, ή υποκριτική λακωνικότης του διαλογού μέ υποκρίνεται να είμαι διαρκώς δραματικός. Αυτός ούτος ό φωτογραφικός φακός καθιστά πολυαριθμώτερας τάς δραματικές δυνατότητας. Καλύτερα και άπό τό άραιότερα λόγια, ένα βλέμμα—τό όποιον ό φωτογράφος δύναται να παρουσιάση εις τό πρώτον έπίπεδον και τό όποιον ό μεγαλύτερος ήθοποιός, λόγω τών διαστάσεων της αίσθησης, δεν θα ήδύνατο να μάς φέρη τόσον κοντά—ήμπαρει ν' άποδώρη, έδι' ήμας, κατά τρόπον συγκινητικών, τάς κινήσεις της ψυχής ενός άνδρός και άκόμη περισσότερον μιάς γυναίκας. Τέλος, ή γοργή και συμβολική συνένεση των γεγονότων δεν ήμπαρει να είναι άσφαιρα παρά εις ένα φίλμ! όχι εις ένα δράμα όπου ή μετάδοσις μεταξύ μιάς σημαντικής σκηνής και μιάς άλλης δεν είναι παρά μία βελουδένια αούλεια, όπου συνενψύει αι σκηνάι έινε μοιραίως χωρισμένα, δεν είναι ήνωμένα. Δι' αυτό ό κινηματογράφος πολύ φαίνεται καλόν σχολείον διά τούς νεαρούς δραματούργους, όα έπρεπε να τούς δίδεται ως λέμε: να δραματοποιήσουν ένα φίλμ—ύπό τόν όρον να αναλάβουν, επί λόγυ τιμής, την ύποχρέωσιν όπως μη παραπλανήσουν υπό του χρήματος των ανθρώπων του φίλμ και μη προσκολληθούν εις αυτούς διά παντός.

ΕΜΙΛ ΛΟΥΝΤΙΓΚ

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΧΩΡΙΣΕ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙ

ΑΛΛΑ ΤΩΜΑΘΕ ΠΟΥ ΑΡΓΑ

Μειδιούσε στο διαμέριμά της της πρώτης θέσεως ή ώραία γυναίκα, γιατί ήταν εύτυχης πού γύριζε σήπι της, ύστερα από τριών εβδομάδων άπουσία. Ήταν εύτυχης γιατί είχε κουρασθή περιποιούμενη την άρρωστη μητέρα της, κι' άσκέπη τήν ανόητοι που την περιέμενε στο σήπι της. Η μητέρα της είχε γίνει καλά, ό άντρας της την περιέμενε—τί άλλο μπορούσε να θέλν;

Όταν αντίκρουσε τόν άνδρα της, πού την περιέμενε στην άποβάθρα του τραίνου, της φάνηκε μελαγχολικός και γερασμένος. Έδίωξε όμως γρήγορα αυτή την έντύπωση γιατί τόν είδε νάρχεται προς αυτήν μέ γοργό βήμα και γιατί οι φράσεις του, οι γεμάτες στοργή και οι έρωτήσεις πού της έκανε, της έδειξαν πόσο κατά τις τρεις αυτές εβδομάδες της άπουσίας της τού είχε λείψει.

Κι' ήταν σαν να μην είχε ποτέ φύγει—τόσο κάθε πράγμα ήταν στή θέσι του και τόσο ό ρυθμός της ζωής εξακολουθούσε ό ίδιος.

—Και σύ, Ζάν, έρώτησε έξαφνα ή Μαρία Λουίζα, ένώ κατέβαινε στόν κήπο μέ τόν άντρα της για να πάρουν τόν καφέ, τι έκανες κατά την άπουσία μου; — Ένώ; Πίσω; Έπιλήθω. — Έλα δά! Δε βγήκες καθόλου. — Πολύ λίγο. Γεμάτσιας τρεις φορές στούς Βαλλίε. Στο έγρωψα.

— Χι! Ξέρω. Έκείνη όμως δε μού άρέσει καθόλου...

— Ο Ζάν άνασκόησε τους ώμους του. Οι Βαλλίε κατοικούσαν σε μία έπαυλη κοντά στην δική τους. Ή σκεπή της φαίνότανε πέρα από τόν κήπο τους.

— Ο Βαλλίε δεν είναι κούτσος. Παιζει καλά μπιρτζ.

— Τους κάλεσε κι' εσύ; — Όχι, δεν κάλεσα κανένα.

Λέγοντας αυτή τη φράσι, έσκυψε και φίλησε τρυφερά τη γυναίκα του.

— Πρέπει να σ' αφήσω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

την προδοσία. Άρνήθηκε. Άρνήθηκε μέ όρμη και τέλος μέ θυμό. Τέλος, διεκήρυξε, ότι μία τέτοια ζηλοτυπία τόν άποδί-αζε και την άφισε κτυπώντας τις πόρτες, σαν ένας άνθρωπος πού είχε όλα τα δικαιώματα. Όλο τούλεγε να πηγαίνε κι' όλο άνάβαλα. Και να τώρα τό πήρε πίσω άπόφασι. Θα πηγαίνε να τούς δει. Τούς είχε πονέσει, πεθύμαζε, θάμνε και λίγες μέρες μαζί τους, θα ξανάθελπε, θα ξαναθυμόταν ό,τι ή εξέλιξις της μεγάλης πολιτείας την είχε κάνει άόλτελα να ξεκόση.

Τό μαρτύριο άρχισε τότε για την Μαρία Λουίζα, έπειδή αγαπούσε τόν Ζάν. Άν είχε όμολογήρη, θα τόν είχε, μετά μερικά δάκρυα, συγχωρήσει. Άλλά δεν μπορούσε να δεχθή, ακόμα και μετά τό διαζύγιο, την ψευδή διαβεβαίωση της άθωότητάς του. Άφισε τό ώραίο της σήπι, πήγε και κατοίκησε στην έπαρχία, ύστερα γύρισε στο Παρίσι. Έπληθε διαρκώς και ή ύψηλι της καταρρέφατε. Στο μεταξύ έμιασε ότι ό Ζάν είχε ξαναπαντρευτή—κι' αυτό ήταν ένα πλήγμα ακόμα πιό άδυνόητο γι' αυτήν. Όστόσο, δεν έπαυσε να σκεπτάται μέ χαϊρεκκία, ότι ή ίδια άπίστια περιέμενε και τη δεύτερη γυναίκα του.

Μία ήμέρα εδένθηκε την έπίσκεψι της παλαιάς γειτονίσσας κυρίας Βαλλίε. Ή Άλλε Βαλλίε ήσαν πάντα ώραία και γεμάτη ζωή και χαρά. Έοκφυε πάνω στην μαρμαρμένη Μαρία Λουίζα τό θριαμβευτικό άνθος του προσώπου της.

— Φτωχή μου μικρή, να καταντήσης έτσι για ένα άντρα! Τι τρελή πού είσαι! Κόντεψα κι' ένώ να πάω τά δικά σου, αλλά σκέφθηκα καλύτερα και γλύτωσα.

— Άντρας μου μ' άπατόσε κι' έμένα. Ναι, ό ήσυχος αυτός νοικοκύρης πού ή-ξερες είχε μία φιλενάδα. Όταν τό έμαθα, ή πρώτη μου κίνησις ήτο να τό κόσω δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

— Ο! πρέπει να σ' άφήνω, μικρή μου. Έ-κασα τό πρώην μου για νάρω να έ-πάρω στόν σταβλό. Άλλά, ξέρω, ό διευ-τόν της πού λείπει όλη την ήμέρα άπό το κοινό δράμα. Αντί αυτού άπεφάσισα να τό ανταποδώσω τά ίδια. Πέρα, λοιπόν, κι' ένώ ένα φίλο, ένα χαριτωμένο νέο.

Στὰ πλάνα φτερά τοῦ Ὀνείρου

ΝΕΟΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ

ΔΙΨΩ ΓΓ' ΑΓΑΠΗ

ΜΙΚΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΑΧΙ ΑΥΤΟΣ Ο ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Το κουρασμένο μυαλό μου ολό και σκεπτε-
ται. Μά οι σκέψεις μου είναι πάντα μούρες,
μελαγχολικές, χωρίς μία σταλαγματιά κα-
ποιας γλυκύτητας, έλπιδας, ένοιας κρυφού ποδού...
Είμαι κλεισμένος στη φυλακή της απελπισίας,
μέ μόνο μου συντροφιά την οκιά μου. Χωρίς
προσέγγιση από ανθρώπινα ή οκιά μου... Θέλω
να τη δω, με δεικνύει η οκιά ποτέ; "Ι-
σως μονάχα μέσ' το χώμα" τότε πεία χάνε-
ται κι' η μικρή ζωή μας. Τέτοια ζωή δε μένει.
Να κλειστούμε, αν μπορούμε, να την κά-
νουμε ύπνοφωτο, και τότε να την κρατήσου-
με. "Τώρα μάς δώρη κάποτε τις άγνωστες χα-
ρές..."

Πώς θάβεται να σπάσει το δειμά της πλὴ-
ξω, μου, να ξεφύγει απ' τις μούρες σκέ-
ψης, θάβει να θρεφεί σε νέους κόλπους, σε
νέες σφαίρες, κι' εκεί να παραδοίται το σπ-
μα και την ψυχή μου ένωμένα! Διψώ γι' α-
γάπη! Μα το νού της καρδιάς είναι πολύ μα-
κριά. Και λίγαι πάσανται σ' αυτό. Μας χωρί-
ζει από την θάλασσα τον φυτό του! Πολλές
φορές η θάλασσα φερόμενα στο κύμα. Κι'
άλλα τα υδάτινα βουναλάκια, που σπικνύει, δεν
είναι άλλο, από τα θάσαμα μας στη ζωή. Τώρα
λοιπόν θάσασα έχει η ζωή! Ναι, και οι πιο
δωμάντες στενοχωρίες παίζουν το ρόλο
τους.

Μά γιατί μάς φοβίζει η θάλασσα; "Αν μάς
μένει λίγη θέληση και αρκετό θάρρος, δε τη
θυσίασμε στην ανάσφιχτη της καρδιάς, που
επιθυμούμε..."

Σε σένα απελπισμένη της ζωής! Προσπά-
θησε να δώσεις την μελαγχολία σου. Σκέψου
κάτι κόσμους νέους, ώριμους, έτοιμα και φαν-
ταστικούς! Τι ειρωνεία! "Ε; Σαν να σου
λέω: Κοιμήσου με τον άντρα σου. Μα με την
κνήδα, πως όλοι, ποιος λίγο, ποιος πολύ, κρύ-
βουμε μέσα μας κάτι, που άνηκε στον πα-
λαιο. Λεύτερως το θάσανοιμο σου μυα-
λό, και φρόντισε να θάσανοι με νερά θάρρα κι'
ένα καλό σνοϊσίο, για να φτάσει στην καρδιά
το νού."

"Ονειρεύου πύργους στην 'Ισπανία κι' αν
μπορείς χτίσ' τους, έκοντας πάνω τη δίψα
της άνατης..."

Ι. ΣΙΑΚ.

ΖΩΗ ΧΑΜΕΝΗ !...

Λίγες άκτιδες μπαίνουν απ' το μικρούλκο
παράθυράκι της καμάρας της Νούλας. Μπαί-
νουν αδύνατες, άκαυτες μολιάς αρχίζει να
απλώνεται ανάλα-άγνια ο ήλιος και ρίχνουν
ται πάνω ακριβώς στο προσκέφαλό της. Κοί-
θε πρωί αυτές την ξυπνούν !... Μπερδεύει
τα μάς' τα ανακατεύει μαλλιά της και φω-
τίζουν το χλωμόλοικο πρόσωπό της. Την ένα-
χλυνά, πως όλοι, ποιος λίγο, ποιος πολύ, κρύ-
βουμε μέσα μας κάτι, που άνηκε στον πα-
λαιο. Λεύτερως το θάσανοιμο σου μυα-
λό, και φρόντισε να θάσανοι με νερά θάρρα κι'
ένα καλό σνοϊσίο, για να φτάσει στην καρδιά
το νού."

Κοιμήσου πύργους στην 'Ισπανία κι' αν
μπορείς χτίσ' τους, έκοντας πάνω τη δίψα
της άνατης..."

Κοιμήσου πύργους στην 'Ισπανία κι' αν
μπορείς χτίσ' τους, έκοντας πάνω τη δίψα
της άνατης..."

Κοιμήσου πύργους στην 'Ισπανία κι' αν
μπορείς χτίσ' τους, έκοντας πάνω τη δίψα
της άνατης..."

Κοιμήσου πύργους στην 'Ισπανία κι' αν
μπορείς χτίσ' τους, έκοντας πάνω τη δίψα
της άνατης..."

Κοιμήσου πύργους στην 'Ισπανία κι' αν
μπορείς χτίσ' τους, έκοντας πάνω τη δίψα
της άνατης..."

Κοιμήσου πύργους στην 'Ισπανία κι' αν
μπορείς χτίσ' τους, έκοντας πάνω τη δίψα
της άνατης..."

Κοιμήσου πύργους στην 'Ισπανία κι' αν
μπορείς χτίσ' τους, έκοντας πάνω τη δίψα
της άνατης..."

Κοιμήσου πύργους στην 'Ισπανία κι' αν
μπορείς χτίσ' τους, έκοντας πάνω τη δίψα
της άνατης..."

Κοιμήσου πύργους στην 'Ισπανία κι' αν
μπορείς χτίσ' τους, έκοντας πάνω τη δίψα
της άνατης..."

Κοιμήσου πύργους στην 'Ισπανία κι' αν
μπορείς χτίσ' τους, έκοντας πάνω τη δίψα
της άνατης..."

Κοιμήσου πύργους στην 'Ισπανία κι' αν
μπορείς χτίσ' τους, έκοντας πάνω τη δίψα
της άνατης..."

Κοιμήσου πύργους στην 'Ισπανία κι' αν
μπορείς χτίσ' τους, έκοντας πάνω τη δίψα
της άνατης..."

Ο Γιώργος, αφού κλείδωσε καλά τη
δαλίτσα του και έτοιμασε ότι άλλο θα
του χρειαζότανε για το μακρινό ταξεί-
δι, κάθισε λίγο στον καναπέ μιλώντας
στην αγαπημένη του "Έλλη, που μόλις
είχε σ' αφήσει να βγει από τη χρο-
νιά. "Ήταν η τελευταία, ιώως, φορά, που
θα μιλούσε μαζί της και με καρδιά που
μόλις θάσασε από συγκίνηση, της εί-
πε:

—Και τώρα, "Έλλη μου, ήρθε η σκλη-
ρή ώρα του χωρισμού. Φεύγω για την
ξενιτιά. Μη στενοχωρηθείς και ποτέ σου
μην απογοητευθείς. Νά έλπιζες σε μένα,
που ποτέ μου δεν σ' έπικρανα και ήμου-
να πάντα πιστός στην αγάπη μας, στον
έρωτα, που επιστραγιάσαμε κάποτε (ώ!
θυμάσαι, "Έλλη μου, ένα Μαγικό (ω!
θαύμα), με ένα, το πρώτο και άληγο-
νότερο εκείνο φίλι μάς.

Τώρα πάλι πεία όλα. Τα δεινρά μας,
οι ελπίδες, οι διασκέδασεις, οι έλπίδες
μας..."

"Έλλισα μου, μην ξεχάσεις να μου
γράφεις, να μου γράφεις όσο μπορείς!..."
Αυτά έλεγε ο Γιώργος, λησμονώντας
για λίγο στην αγκαλιά της αγαπημένης
του, που τα καστανά σγουρά μαλλιά της
τα γαλανά μάτια και το ροδίνο πρόσωπό
της την κάνανε να μοιάζει έτσι σαν μία
νερίδα, ένα σωστό άγγελουδάκι.

Αθελά το σηκώνεται τώρα ο Γιώρ-
γος και με δουρακίνα μάτια απολαύ-
ρεττά για τελευταία φορά την αγαπημέ-
νη του: "Αντίο, αντίο, αγαπή μου "Έλλη."

Με τη δαλίτσα στο χέρι, τρέχει έτοι-
μος προς το πλοίο, που ήταν έτοιμο
για το ταξείδι το σκληρό και άπονο τα-
ξείδι...

Ο Γιώργος θα πήγαινε τώρα μακριά
στην Νότια 'Αμερική, κοντά στον πατέ-

ρα, που από χρόνια είχε καλοεγκατα-
σταθεί εκεί, ενώ πίσω του θάβει την «Μι-
κή του Παναγία» όπως συνηθί-
ζε να λέει την αγαπημένη του. "Απ' το παρθε-
νός, που έβλεπε από τα λιμάνια, διέκρινε
τορά η "Έλλη στην πλώρη του πλοίου,
πούχε θηή λίγο σ' άνοιχτά, το Γιώργο
να την αποχαιρετά κουνώντας θλιμμένα
το μαντήλι του. Πότε τόφερνε στα δα-
κρυμένα μάτια του και ποτέ πάλι το
κουκούσι προς το παράθυρο, που έβλεπε
η "Έλλισα του.

"Αντίο... αντίο... Κάτι τέτοιο της έ-
φερνε τώρα στ' αυτιά της ο αντίλαλος.
"Αντίο..."

Κι' η «Μική του Παναγία», που τόσο
τόν αγαπούσε, δεν ξεκολλούσε απ' το
παράθυρο. "Εμμεν εκεί αποχαιρετώντας
τον αγαπημένο της. Κινούσε προς αυτόν
το χέρι της και γεμάτη από θλίψη κι' α-
πόγνωση, ψιθύριζε: —Αντίο, αντίο, μη
με ξεχάσεις όσο μακριά κι' αν πάς.
Γιώργο, αγαπή μου, δέν ξεχάσεις. Δύο
μεγάλα πικρά δάκρυα κύλησαν απ' τα
μάτια της. "Εκλάνε παραπονιάρικα σά
μικρό παιδί. "Ασπύ το πλοίο χάθηκε
στιγά-στιγά θαθεία πέρα στον ορίζοντα
και στη θέσι του Γιώργου δεν ξεχώριζε
σχεδόν τίποτε πεία. Μόνο ένα μικρό, αό-
ρατο, μαύρο σημάδακι, στην ίδια θέσι,
την έκανε να μένει ακόμη στο παράθυρο.
Νά ήταν ο Γιώργος της..."

Ενα λεπτό
άκοχη και όλα τελείωσαν, σβύσανε
πειά. Μά μίας δια γύρω της θάλασ-
σε. Το μυαλό της σκοτεινιάσε. "Εφυγε ο
αγαπημένος της μαζί του και η ζωή της.
Με κόπο έφερε τα χέρια της στα δακρυ-
σμένα μάτια, άκούμπησε σε μία πολυ-
θρόνα και παραπονιάρικα ψιθύρισε :
"Αχ! αυτός ο χωρισμός..."

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

Αθήνα. ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΤΗΣΗΣ

ΘΛΙΨΗ ΚΑΙ ΧΑΡΑ

Είν' η ανθρώπινη ζωή μεγάλο μονοπάτι
που ποτέ τριαντάφυλλα ευωδιαστά άνθρωπος
και ποτέ με τ' άγκυθιά τους φορμακωμένοι
πόνους καύμους και δάκρυα μονάχα μάς
οκορπύουν.

Και με μεγάλη θάλασσα πόσο η ζωή μας
μοιάζει
που άπαλά στο φύσημα του μπάτι κυματίζει
και όμως έρχονται στιγμές που η όλη της
δαλίτσα

και στο όγρο το μνήμα της το κάθε τι κρε-
μίζεται
Το μονοπάτι της ζωής φιλε μου σαν πε-
ράσει
πολλές φορές τα χέρια σου άγκυθιά δε το
μά σ' ένα τριαντάφυλλο τον πόνο θα ξεκά-
σας

το κάθε ροδοπέταλλο τον πόνο σου θα σβύ-
σει. Και όταν σε άγρια θάλασσα θα τύχη ν' α-
ρπάξει

Καραθούρη μην ξεχνάς, μέσ της ζωής της
δίνω
κι' αυτή η μόρα θα διαβή. Σε λίγο θ' αντι-
κρίσεις

την θάλασσα ολόκαμπη και π' άμωρη γα-
λήνη.

ΕΥΧΑΡΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΟΥ

Ο ΜΑΗΣ

Μου είν' ο καιρός αγαπή μου
που άρκους μόλις κάνει
πως άλλους δεν ήθελες
να φέρω το σθεφάνι
του Μάη την αυγή;

"Αν ζής με κάποια άνεσια
κάποιες κρυφές έλπίδες
θα τις ξεχάσεις τις τρελλές
μαγικές άκτιδες
που χυλύνουν τη γη;

Είν' άλλη άπου σαν κι' έμέ
να σφαιρική λουλούδια
και με το στόμα της καρδιάς
να είπες γλυκά τραγουδία
στη νεότητή την τρελή;

Αυτών τον Μάη που έβασε
θα θυμήθεις για πές μου
κάποια χαρούμενη αυγή
που δώσαμε καλέ μου
το πρώτο μας φίλι:

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΓΑΒΑΛΛΑ

ΕΡΩΤΙΚΟ

Κουρά πολλή νάρθη σιά σου
αργά τη νύκτα με το φως
να μεθυστώ μέσ' στα φίλιά σου
και να μου φύγει ο καύμος.

Παραμυθένιο άργα το θράσος
κάτ' απ' τών άστρων τον παλμό
που κρυμμένα τ' άχνό το χάζι
και το καρδιοχτύπι το ήπιο.

Σμιούν' οι καρδιές σαν τέτοια άρα
σ' αγάπης πλάμημα ιδανικό.
Σμιούνε και πάλι στην αίθρια χώρα
σ' ένα μας άγγισμα ήδονικό.

ΒΑΣΟΣ ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

ΔΥΟ ΜΠΟΥΜΠΟΥΚΙΑ

Δύο μπουμπουκία σ'αυτή χάρια
τα είχα φέρει στα χείλη μου
τα είχα πρώτα φιλήσει.

Δύο λουλούδια σ'αυτή χάρια
ήταν ρόδα τ' Άπριλ
και κρυφα πως λαχάρια
να με φερής στα χείλη.

Άφου πιά... έλπιδα μου
είν' για σένα χαμένη
τα λουλούδια σου τ'άστειλα
μιά ρόδα που νομίζω.

Για να φέρουν στα χείλη σου
τη φίλιά που έχω στείλει
για να δώσουν στο στόμα σου
ό,τι δίνουν τα χείλη.

Μ. Ι.

Μ. Ι.

Μ. Ι.

Μ. Ι.

Μ. Ι.

Μ. Ι.

Μ. Ι.

Μ. Ι.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Η ΜΟΔΑ

Για την υγεία και την όμορφιά

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΣΑΣ

Δύο ωφέλιμες άσκήσεις

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

Ευκίνησια. Μπορείτε να την εκτελέσετε
και διά της Ισορροπίας των δυνάμε-
ων. Γι' αυτό η κυρία πρέπει να κρατά
στο χέρι της τον αντίχειρα του κυρίου

ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΤΟΥΣ

Γκάρμπο, Κράουφορντ Κ.Τ.Λ.

Είπε δούγκριπ η έλξης που άκοι ο
κινηματογράφος στις γυναίκες. "Όταν
περπατάτε στους 'Αθηναίους δρόμους
νομίζετε πως βλέπετε φιγούρες που ξε-
κρίνουν από το φωτεινό νανί και περι-
φέρονται στην όδο Σταδίου.

"Ενα πλήθος Γκάρμπο, Ντίτριχ, Κρά-
ουφορντ, Χάρλσον που δεν άντέγραφαν

Σιμόν Σιμόν (4). Θα τονίσετε το περι-
γράμμα του άνω χείλους του οποίου τα
άκρα σπώνονται έλασρα. "Ενα έλασρο
ήκνος από πιο σκούρο ροζ στο μέσον
του στόματος θα δώσει την ξεχωριστή
σφραγίδα. Το κοκκινάδι στο πρόσωπο θα
είναι πολύ έντονο και τοποθετημένο ψη-
λά, από τη μύτη ως τη ρίζα των μαλλιών.

Σιμόν Σιμόν (4). Θα τονίσετε το περι-
γράμμα του άνω χείλους του οποίου τα
άκρα σπώνονται έλασρα. "Ενα έλασρο
ήκνος από πιο σκούρο ροζ στο μέσον
του στόματος θα δώσει την ξεχωριστή
σφραγίδα. Το κοκκινάδι στο πρόσωπο θα
είναι πολύ έντονο και τοποθετημένο ψη-
λά, από τη μύτη ως τη ρίζα των μαλλιών.

Σιμόν Σιμόν (4). Θα τονίσετε το περι-
γράμμα του άνω χείλους του οποίου τα
άκρα σπώνονται έλασρα. "Ενα έλασρο
ήκνος από πιο σκούρο ροζ στο μέσον
του στόματος θα δώσει την ξεχωριστή
σφραγίδα. Το κοκκινάδι στο πρόσωπο θα
είναι πολύ έντονο και τοποθετημένο ψη-
λά, από τη μύτη ως τη ρίζα των μαλλιών.

Σιμόν Σιμόν (4). Θα τονίσετε το περι-
γράμμα του άνω χείλους του οποίου τα
άκρα σπώνονται έλασρα. "Ενα έλασρο
ήκνος από πιο σκούρο ροζ στο μέσον
του στόματος θα δώσει την ξεχωριστή
σφραγίδα. Το κοκκινάδι στο πρόσωπο θα
είναι πολύ έντονο και τοποθετημένο ψη-
λά, από τη μύτη ως τη ρίζα των μαλλιών.

Σιμόν Σιμόν (4). Θα τονίσετε το περι-
γράμμα του άνω χείλους του οποίου τα
άκρα σπώνονται έλασρα. "Ενα έλασρο
ήκνος από πιο σκούρο ροζ στο μέσον
του στόματος θα δώσει την ξεχωριστή
σφραγίδα. Το κοκκινάδι στο πρόσωπο θα
είναι πολύ έντονο και τοποθετημένο ψη-
λά, από τη μύτη ως τη ρίζα των μαλλιών.

Σιμόν Σιμόν (4). Θα τονίσετε το περι-
γράμμα του άνω χείλους του οποίου τα
άκρα σπώνονται έλασρα. "Ενα έλασρο
ήκνος από πιο σκούρο ροζ στο μέσον
του στόματος θα δώσει την ξεχωριστή
σφραγίδα. Το κοκκινάδι στο πρόσωπο θα
είναι πολύ έντονο και τοποθετημένο ψη-
λά, από τη μύτη ως τη ρίζα των μαλλιών.

Σιμόν Σιμόν (4). Θα τονίσετε το περι-
γράμμα του άνω χείλους του οποίου τα
άκρα σπώνονται έλασρα. "Ενα έλασρο
ήκνος από πιο σκούρο ροζ στο μέσον
του στόματος θα δώσει την ξεχωριστή
σφραγίδα. Το κοκκινάδι στο πρόσωπο θα
είναι πολύ έντονο και τοποθετημένο ψη-
λά, από τη μύτη ως τη ρίζα των μαλλιών.

Σιμόν Σιμόν (4). Θα τονίσετε το περι-
γράμμα του άνω χείλους του οποίου τα
άκρα σπώνονται έλασρα. "Ενα έλασρο
ήκνος από πιο σκούρο ροζ στο μέσον
του στόματος θα δώσει την ξεχωριστή
σφραγίδα. Το κοκκινάδι στο πρόσωπο θα
είναι πολύ έντονο και τοποθετημένο ψη-
λά, από τη μύτη ως τη ρίζα των μαλλιών.

Σιμόν Σιμόν (4). Θα τονίσετε το περι-
γράμμα του άνω χείλους του οποίου τα
άκρα σπώνονται έλασρα. "Ενα έλασρο
ήκνος από πιο σκούρο ροζ στο μέσον
του στόματος θα δώσει την ξεχωριστή
σφραγίδα. Το κοκκινάδι στο πρόσωπο θα
είναι πολύ έντονο και τοποθετημένο ψη-
λά, από τη μύτη ως τη ρίζα των μαλλιών.

Σιμόν Σιμόν (4). Θα τονίσετε το περι-
γράμμα του άνω χείλους του οποίου τα
άκρα σπώνονται έλασρα. "Ενα έλασρο
ήκνος από πιο σκούρο ροζ στο μέσον
του στόματος θα δώσει την ξεχωριστή
σφραγίδα. Το κοκκινάδι στο πρόσωπο θα
είναι πολύ έντονο και τοποθετημένο ψη-
λά, από τη μύτη ως τη ρίζα των μαλλιών.

Σιμόν Σιμόν (4). Θα τονίσετε το περι-
γράμμα του άνω χείλους του οποίου τα
άκρα σπώνονται έλασρα. "Ενα έλασρο
ήκνος από πιο σκούρο ροζ στο μέσον
του

